Dosarul nr. 5r-1825/26
Numărul de înregistrare a cauzei în PIGD: 4-26059604-12-5r-13052026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 octombrie 2026 *****

Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana

Instanța de judecată avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ciobanu Sergiu
Grefier: Darie Maria
Cu participarea:
Avocatului contravenientului Habravan Andrei
Agentului constatator *****
În absența:
Contravenientului *****

examinând în ședință de judecată publică, contestația depusă de către avocatul Habravan Andrei în interesele contravenientului *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național pentru Securitate Publică, seria MAI07, nr. 443361, din 22.04.2026, prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare,-

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Termenul de examinare a cauzei: 13.05.2026 – 22.10.2026.
Procedura citării a fost legal executată.
audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

La data de 22.04.2026, ora 00.44, ***** fiind la volanul automobilului de modelul „*****”, cu n/î *****, deplasîndu-se pe bd. Dacia 1, *****, ignorînd prevederile pct. 14 RCR al RM, în timpul executării manevrei de depășire, precum și prin executarea accelerărilor și frînărilor bruște fără temei, utilizînd semnale sonore și luminoase instalate neregulamentar.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național pentru Securitate Publică, seria MAI07, nr. 443361, din 22.04.2026, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Prin acțiunile sale intenționate, ***** a comis contravenția prevăzută de art. 241[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM, individualizată prin „încălcarea de către conducătorul de vehicul a prevederilor Regulamentului circulației rutiere, săvârșită prin manifestarea de comportament agresiv”.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, avocatul Habravan Andrei în interesele contravenientului *****, a depus o contestație în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 448 Cod Contravențional al RM, solicitînd anularea deciziei și încetarea procesului contravențional nr. 8612769777008384 din 22.04.2026, întocmite conform art. 242[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM, în privința lui ***** ca fiind ilegal.

În susținerea contestației s-a invocat faptul că, sintagma „comportament agresiv" nu reprezintă descrierea faptei contravenționale. Agentul constatator era obligat să descrie fapta concretă imputată, iar nu să se limiteze la reproducerea unei calificări juridice. Pentru existența unei acuzații concrete trebuia să rezulte din procesul-verbal ce acțiune sau manevră a executat conducătorul auto, față de care participant la trafic, în ce împrejurări, dacă au existat acțiuni sau manevre succesive, prin ce elemente s-ar demonstra caracterul intenționat al conduitei și care a fost consecința concretă asupra circulației sau asupra altor participanți. În lipsa acestor elemente, apărarea și instanța sunt puse în situația de a presupune ce a considerat agentul constatator drept „agresiv": o accelerare, o frânare, schimbarea benzii, neacordarea priorității, folosirea semnalelor ori o succesiune de asemenea manevre. Procesul contravențional nu poate fi întemeiat pe presupuneri. Noțiunea de „comportament agresiv" are elemente juridice proprii obligă să i-a măsuri suplimentare pentru prevenirea producerii unui accident ori pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Rezultă că „comportamentul agresiv" nu este o apreciere liberă ori subiectivă asupra stilului de conducere, ci o noțiune juridică definită normativ, ale cărei elemente trebuie constatate, descrise și probate. Agentul constatator nu a descris latura obiectivă a contravenției. În cauza lui *****, agentul constatator s-a limitat la utilizarea sintagmei „comportament agresiv", fără individualizarea suficientă a manifestării materiale a acestei conduite. Nu este descrisă succesiunea concretă a acțiunilor sau manevrelor. Nu este descris caracterul intenționat al acestora. Nu este identificat participantul la trafic ale cănii drepturi ar fi fost prejudiciate. Nu este descris obstacolul neîntemeiat creat circulației. Nu este indicat ce participant ar fi fost obligat să frâneze, să schimbe direcția sau banda ori să întreprindă o altă măsură suplimentară pentru evitarea unui accident sau a unei stări de pericol. În aceste condiții lipsește tocmai descrierea elementului material al laturii obiective pe care se întemeiază acuzația. Agentul a indicat calificarea juridică, dar nu faptul material care permite calificarea. Deficiența fundamentală a acuzației poate fi exprimată simplu: agentul constatator a indicat rezultatul calificării juridice, dar nu a descris suficient faptul material care ar permite această calificare. Ordinea juridică firească este: fapta concretă - probele - verificarea elementelor definiției legale - calificarea drept comportament agresiv - aplicarea art. 241[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM. În speță, s-a indicat direct concluzia „comportament agresiv", fără individualizarea faptelor concrete din care această concluzie ar rezulta. În această cauză trebuie făcută distincția dintre afirmația „***** a manifestat comportament agresiv" și descrierea unei fapte concrete: ce acțiuni sau manevre succesive a executat intenționat, prin ce încălcare a RCR și ce consecință dintre cele prevăzute de definiția regulamentară a produs. Prima formulare este o concluzie. Cea de-a doua ar reprezenta o acuzație factuală susceptibilă de verificare și apărare. Agentul constatator nu a descris suficient elementul material al laturii obiective, nu a individualizat acțiunile sau manevrele succesive și nu a explicat prin care dintre consecințele prevăzute de definiția RCR conduita lui ***** ar dobândi caracterul de comportament agresiv. Prin urmare, simpla utilizare a sintagmei

„comportament agresiv” nu poate constitui, în sine, teniei suficient pentru atragerea lui ***** la răspundere contravențională.

Contravenientul *****, în ședința de judecată, nu s-a prezentat, fiind înștiințat despre data, ora și locul examinării cauzei, astfel că instanța de judecată ghidîndu-se de rigorile art. 455 alin. (3) Cod Contravențional al RM, a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Avocatul contravenientului Habravan Andrei a susținut integral contestația înaintată, conform motivelor de fapt și de drept invocate, invocînd faptul că, nu au fost administrate careva probe ce să demonstreze vina contravenientului.

În ședința de judecată agentul constatator ***** a solicitat respingerea contestației depuse considerînd-o neîntemeiată și nemotivată, solicitînd respingerea acesteia, menționînd că, toate probele administrate au fost anexate la materialele cauzei, contravenientul nu a fost audiat, dar la momentul stopării a recunoscut integral că, este vinovat.

Examinînd cauza dată, raportînd situația de fapt la cea de drept, avînd în vedere temeiurile de fapt și de drept invocate în contestația înaintată, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația înaintată de către avocatul Habravan Andrei în interesele contravenientului *****, este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Conform art. 7 Cod Contravențional al RM, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.

Norma art. 8 alin. (1) Cod Contravențional al RM, indică că, „persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie”.

În conformitate cu rigorile art. 375 Cod Contravențional al RM, „alin. (1) persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

Conform art. 425 alin. (1) Cod Contravențional al RM, „probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

Iar conform cerințelor art. 458 alin. (1) Cod Contravențional al RM, „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

Sub aspectul acestor norme de drept, raportate la starea de fapt, instanța de judecată reține ca fiind constatat cu certitudine că, la data de 22.04.2026, ora 00.44, ***** fiind la volanul automobilului de modelul „*****”, cu n/î *****, deplasîndu-se pe bd. Dacia 1, *****, ignorînd prevederile pct. 14 RCR al RM, în timpul executării manevrei de depășire,

precum și prin executarea accelerărilor și frînărilor bruște fără temei, utilizînd semnale sonore și luminoase instalate neregulamentar.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național pentru Securitate Publică, seria MAI07, nr. 443361, din 22.04.2026, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Prin acțiunile sale intenționate, ***** a comis contravenția prevăzută de art. 241[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM, individualizată prin „încălcarea de către conducătorul de vehicul a prevederilor Regulamentului circulației rutiere, săvârșită prin manifestarea de comportament agresiv”.

Reiterînd circumstanțele, instanța de judecată reține că aferent procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național pentru Securitate Publică, seria MAI07, nr. 443361, din 22.04.2026, acesta a administrat și alte probe, cum sunt: - imaginile foto de la fața locului, - declarațiile agentului constatator, care a menționat că, la momentul stopării contravenientul a recunoscut integral vina, iar aceste probe demonstrează clar și fără echivoc vinovăția lui ***** de comitere a faptei de împiedicare a acțiunilor colaboratorului aflat în exercițiul funcției de control în trafic.

Analizînd probele administrate la caz, instanța de judecată consideră că acestea din urmă, fiind administrate fără careva încălcări procesuale, demonstrează incontestabil vina lui ***** de ignorarea cerințelor art. 14 RCR al RM, faptă integral adeverită prin relatările expuse de către agentul constatator, care a indicat că, contravenientul a efectuat manevre periculoase de depășire, frînare fără temeiuri, și utilizarea semnelor sonore și iluminase instalate neregulamentar pe automobilul de modelul „*****”, cu n/î *****.

În contextul dat, instanța de judecată apreciază ca fiind declarative alegațiile avocatului contravenientului precum că, contravenientul nu ar fi comis fapta incriminată or, aceste alegații au o tentă de inducere a instanței de judecată în eroare, or, chiar și din imaginile video-foto anexate la materialele cauzei contravenționale, se adeverește într-adevăr conducerea agresivă de către ***** a automobilului de modelul „*****”, cu n/î *****.

În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1) Cod Contravențional al RM, „procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui”.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională sunt valabile unele garanţii procedurale specifice materiei penale în sens european autonom, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § (2) din Convenţie.

Astfel, pentru respectarea garanţiilor menţionate, instanţa de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07, nr. 443361, din 22.04.2026.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 Cod Contravențional al RM, îi este impusă agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 Cod Contravențional al RM, or, condiţiile de valabilitate a actelor administrative sunt respectarea competenţei, a formei și procedurii de

emitere a actului, a conformităţii conţinutului actului cu actele juridice cu forţă superioară (obiect licit), precum și a scopului legii (cauză licită).

Examinând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, s-a constatat că acesta a fost întocmit cu respectarea dispoziţiilor art. 443 Cod Contravențional al RM, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu. Instanţa apreciază că fapta este suficient descrisă, atât timp cât agentul constatator a consemnat locul în care a fost comisă fapta de încălcare a normelor Codului Transporturilor Rutiere al RM.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național pentru Securitate Publică, la fața locului, cu participarea contravenientului *****, iar conform prevederilor art. 382, art. 443 Cod Contravențional al RM, actul de constatare și sancționare a fost adus la cunoștința contravenientului.

În această ordine de idei, din punctul de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că acesta îndeplinește toate condiţiile prevăzute de art. 443 Cod Contravențional al RM.

Așa fiind, instanţa reţine că, sub aspectul calităţii de contravenient, raportul juridic este unul de natură contravenţională, iar această calitate se naște prin lege, odată cu săvârșirea faptei incriminate de legea aplicabilă.

De referință la temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, la caz starea de fapt a fost reţinută pe baza constatărilor agentului constatator. Sub acest aspect, instanţa reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie face dovada situaţiei de fapt până la proba contrară, în cazul în care este încheiat în baza constatărilor personale ale agentului constatator aflat în exerciţiul funcţiei, beneficiind de prezumţia de veridicitate.

În aceste condiţii, procesul-verbal de contravenţie are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt contrare, de principiu, Convenţiei Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza *Salabiaku v. Franţa*, 07.10.1998, § 27, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (*Radio France și alţii v. Franţa*, 30.03.2004, § 24).

Pe de altă parte, contravenientul se bucură de o prezumţie de nevinovăţie în baza căreia are dreptul de a-și propune probe în apărare și de a combate situaţia de fapt reţinută de către agentul constatator. Astfel, cele două prezumţii nu au un caracter absolut, ci unul relativ, prezumţia de veridicitate atribuită de lege procesului-verbal de contravenţie încheiat în baza constatărilor personale ale agentului constatator neputând opera, dacă, prin aplicarea ei, ar pune persoana în privinţa căreia este pornit procesul contravenţional în imposibilitatea de a face dovada contrarie. În orice sistem de drept există prezumţii de fapt și de drept, însă în materie penală Convenţia obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. Astfel, aceste prezumţii trebuie încadrate între limite rezonabile, ţinându-se cont de gravitatea faptelor și protejând dreptul la apărare. Prin urmare, admisibilitatea dovezilor reprezintă, în principal, o chestiune reglementată de legislaţia naţională și, în general, instanţele interne sunt obligate să evalueze dovezile care le sunt prezentate.

Astfel, instanța de judecată va respinge și afirmațiile de referință la faptul că, agentul constatator nu ar fi administrat careva probe în susținerea învinuirii, or, în calitate de probe agentul constatator a administrat nemijlocit imaginile foto efectuate la fața locului, cît și alte probe, care au fost administrate corect și conform normelor de drept de referință.

Astfel, rezumînd totalitatea temeiurilor de fapt și de drept specificat mai sus, instanța de judecată consideră nu au fost identificate careva temeiuri justificative pentru nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, și cu atît mai mult pentru încetarea procesului contravențional, considerente din care instanța de judecată va respinge contestația înaintată de către avocatul Habravan Andrei în interesele contravenientului *****, ca fiind neîntemeiată.

Pentru motivele sus-enunțate, și conducîndu-se de prevederile art. 458, art. 461, art. 462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de către avocatul Habravan Andrei în interesele contravenientului *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național pentru Securitate Publică, seria MAI07, nr. 443361, din 22.04.2026, prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 241^1 alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Hotărîrea poate fi contestată în ordine de recurs, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Sergiu Ciobanu**